NICETAS REMESIANENSIS · ORIGENES · HUGO DE FOLIETO · HUGO DE S. VICTORE · HILDEBERTUS CENOMANENSIS · AUGUSTINUS

Salzburg (?), 1. Hälfte 13. Jh. Seite 58v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8475
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

to exeuntes nob̃ cũ portauym̃. parua hec eruditio scolaris. aut etiã si q̃s fuerte attingit libãhũ litterarũ. q̃ exiguũ aliq̃d juuare nos potest. Jn hẹmo ů positi. i. ĩ hoc ĩ q̃ nũc sumũ uy testatu mãna uescuũ. p hoc qd̃ dicuy ne legis ĩstructõnub eruditi m̃. q̃ ů meruerẽt tuũ repmissionis ĩtare. .i. ea q̃ a saluatore repmissa sũt cõseq̃. ille edet fruct̃ e regione palmar̃. Vere enũ fructũ palme ĩuenuet. q̃ de uycto hoste ad pmissa pueuerit Certũ nãq; ẽ qd̃ q̃ntacũq; illa sit. q̃ nũc ĩ lege di. Vĩ dicuy sit ĩtelligẹ possumũ aut sentire. multo sublimiora ꝛ excelsiora erẽt illa q̃ cessante euiginate fiere ad facẽ scã q̃z uydere mẽbunt. q̃a q̃ oculs nũ uydit. ů auris auduyt. ů ĩ cor hoĩs ascũdit. hĩ q̃ ꝓparauyt ds his q̃ diligẽt eũ. Qd̃ si scdm̃ litterã ĩtelligenda sit lex. ĩuenient̃ si dubio filij isrl cũ melicrib̃ uterent̃. manna q̃ppe de celo capiebant ex repmissione decio ni cepisse. q̃lb̃ pus egyptiacis deficientib̃ cibis. melior nãq; successerat cib̃. manna de celo. Et q̃m nũc putabit̃ melore cibo cessante siue cessisse decior. n̄q̃a maior ꝛ uerior tuto ĩspãu ĩtelligentia. quã q̃ ĩ textu litte deprehendit̃. Sz iterĩ pea quã ĩtduxerit ihc ppln suũ ĩ tã scãm. rẽ expugnaris oĩb̃ celebrat pascha. Et factũ ẽ ĩqt cũ eẽt ihc ĩ iericho. pspicienꝰ oculs uydit hoĩem stantẽ cõtra se. ꝛ gladĩ euaginat̃ erat ĩ manu ei. Et accedens ihc. dixẽ ad eũ. Noster es. an ad ůsaricũ. At ille aut. Ego sũ pncepis milicie uirtutis dñi. nũc adueni. Respiciens g̃ oculis. uydit pncipẽ milicie dñi. tãq̃ q̃ pus ñ respexerit. sz tẽ cũ pncipẽ milicie dñi uysus̃ eẽt. Quẽ tamẽ cũ uydisset ihc ñ eũ uelut cõmunẽ hoĩem uydit. sz ĩtellexit̃ ẽ q̃dã. ñdũ tñ certũ ẽ ex dicuy nis ůtutib̃. an ex cõtrariis una sit q̃ uydet̃. Et ido ĩtrogat. ꝛ pq̃rit dicens. Noster es. an ad ůsaricũ. At ille aut. Ego sũ pncepis milicie uirtutis dñi. nũc adueni. Et cũ hoc audisset. adorauit ihc ꝛ dixẽ. Qnẽ qd̃ pcipis seruo tuo. Qd̃ ẽ qd̃ nos p hoc edocet ihc. Illud sine dubio qd̃ dicẽ apls. Solutre oĩ spũ credẽ. sz placere si ẽ ex dõ. Cognouit g̃ ihc ñ solũ qd̃ ex dõ eẽt. sz q̃a ds ẽ. Nõ enũ adoruisset. ů cognouisset dñm. Qs enũ alĩ pnceps milicie ůtutũ dñi. ů dns nr ihc x. Omis nãq; milicia celi. siue angli. siue archangli. siue ůtutes. seu dnãtões. siue pncipatũ seu potestates. oia hec p ipm fta sẽ sub ipo pncipe militant. q̃ ẽ pncipũ pnceps. et q̃ laiyẽ pncipib̃ pncipatũ. Ipse ẽ enũ q̃ dicẽ ĩ euangelio. Esto potestatẽ habens sup. x. ciuitates. Et alij. Esto potestatẽ habens sup. v. ciuitates. hic ẽ q̃ accepto regno regsliis ẽ. Sz uydeamũ iterĩ q̃ psens lectio suggerit. Jn iericho ẽ ihc. adhuc hostes obtinent ciuitatẽ. ꝛ ñdũ uycti sẽ. Jam tũ ad ihm dicit̃. Solue calciamẽtũ tuũ de pedib̃ tuis. loc enũ ĩ q̃ stas. tra scã ẽ. Et q̃m iericho tũ scã ẽ. q̃ ab hostib̃ tenuerẽt. Sz ne fiere hoc sit qd̃ ñicarẽt. q̃a q̃cũq; uenerit pncipis milicie ůtutis dñi. sãficat locũ. q̃a ů ipa iericho loc erat sẽs. sz q̃a pncipis milicie ůtutis dñi uenerat illuc. loc dr sẽs. Ego etiã ampliũ aliq̃d audeo ꝛ dico. q̃a etiã moyses ubi stabat. p semet ipm ñ erat loc sẽs. sz q̃a dñi stabat cũ moyse. p sentia dñi sãficauerat locũ. ꝛ idõ dr ad eũ. Solue cœrigiã calcamẽtũ tuũ. loc enũ ĩ q̃ stas. tra scã ẽ. Vnde ꝛ nos uita ꝛ meritis accedamũ ad dnm. ꝛ dignũ accedamũ ů assistat nob̃. Dicit̃ etiã ad nos ů solumũ a pedib̃ nrẽ aiẽ. sicd̃ ĩ ea uycnlo mortis annexũ ẽ. Sti sẽ enũ pedes q̃s lauit ihc. q̃s ů lauerit. ñ habebimũ partẽ cũ eo. Qd̃ si g̃ ab aiã nrã ꝛ sensib̃ omẽ uycliu cure mortalitatis absoluymũ. cõtinuo libent̃ etiã nob̃ aderit ꝛ assistit ds. Qe autẽ sẽ ĩ cõsequtib̃ uydeamũ. Circundat̃ iheri